

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับรูปแบบการสอนแบบบรรยายเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบมีสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมาย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทหลังการทดลอง (The Randomized Control-Group Posttest Only Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย และเพื่อศึกษาทัศนคติต่อการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 หมู่เรียน กลุ่มทดลองจำนวน 48 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 47 คน รวม 95 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างพื้นฐานความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ โดยทดสอบกับนักศึกษาจำนวน 10 หมู่เรียน จากนั้นคัดเลือกนักศึกษาจำนวน 2 หมู่เรียน ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วแบ่งระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมออกเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ ผู้วิจัยสอนกลุ่มทดลองโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และสอนกลุ่มควบคุม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) เรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท แผนการสอนแบบบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) เรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทแบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบวัดทัศนคติต่อการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีวิธีการตรวจสอบ และติดตามควบคุมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาดำเนินการดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. คัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจำนวน 2 หมู่เรียน เพื่อเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 1 หมู่เรียน และเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 1 หมู่เรียน จากจำนวนทั้งหมด 10 หมู่เรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม กับรูปแบบการสอนแบบบรรยายโดยใช้ค่าที (t-test)

4. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5. ศึกษาทัศนคติต่อการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนตามรูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษ แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลและคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลการวิจัยและข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ไม่แตกต่างกับทางสถิติกับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2. ทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก และนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว นักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่ดีกว่านักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

3. ทัศนคติโดยรวมต่อการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก

4. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ก่อนการทดลองคือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ การแปล และการอ่าน และพื้นฐานภาษาอังกฤษมีน้อย ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายหลังการทดลองคือ ปัญหาเรื่องคำศัพท์ การแปล และการอ่าน

5. ข้อเสนอแนะในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ก่อนการทดลองคือ นักศึกษายังมีความต้องการให้อาจารย์สอนการใช้คำศัพท์ อาจารย์ควรสร้างบรรยากาศการสอนให้สนุกสนานและมีความสุข สอนเรื่องที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอนซ้ำ ๆ แบบค่อยเป็นค่อยไป และสอนให้เข้าใจ ข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายหลังการทดลองคือ อาจารย์ควรสอนเน้นเรื่องคำศัพท์ สอนซ้ำ ๆ และสอนเน้นเรื่องการสอนทนา

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับรูปแบบการสอนแบบบรรยาย สามารถอภิปรายผลโดยรวมได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ไม่แตกต่างกันทางสถิติกับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการที่ผลปรากฏออกมาเช่นนี้อาจสืบเนื่องมาจากระยะเวลาในการทดลองสั้นเกินไป การเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมเป็นวิธีที่เน้นการเรียนเป็นทีมที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือ ระดับสูง ปานกลาง และต่ำมาทำงานร่วมกันในระยะเวลาสั้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เนื้อหาสาระ ข้อมูลซึ่งกันและกัน ในขณะที่เรียน เนื่องจากผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบเพื่อจับคู่ตามระดับความสามารถ จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่มาจากหลายสาขาวิชา เวื่อนักศึกษามาทำงานร่วมกันจึงไม่คุ้นเคยกันเท่าที่ควร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องให้ระยะเวลาสักระยะหนึ่งในการเรียนรู้และปรับตัวทำความคุ้นเคยกับเพื่อนในทีม เพราะฉะนั้นระยะเวลา 3 สัปดาห์ในการศึกษานี้จึงอาจเป็นระยะเวลาที่ไม่ยาวนานพอสำหรับผู้เรียนที่มาจากต่างสาขาวิชาและต้องมาทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์เป็นเลิศ จึงเป็นผลทำให้คะแนนของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการทดสอบไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสลาวิน (1978) โอบีควี (Obickwe, 1992) คอสเตอร์ (Kosters, 1991) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบเก่า ซึ่งสลาวินได้ให้เหตุผลว่าในการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมนั้น การใช้เวลาในการทดลองเป็นเรื่องสำคัญและมีผลอย่างมากในการทดลอง การทดลองที่ใช้เวลายาวนานจะทำให้นักเรียนในกลุ่มซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เนื้อหาสาระ ข้อมูลซึ่งกันและกันในขณะที่เรียน มีการแสดงออกถึงความสามารถที่ดี มีความสุขในการปรับตัวที่ดีขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดีขึ้น นอกจากนั้นการเรียนเป็นทีมนั้นเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง การใช้กิจกรรมที่ได้เตรียมการไว้อย่างดี และ

มีความรอบคอบจะช่วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มอย่างชัดเจนมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกันกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย แต่วิธีการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมนี้สามารถผลักดันนักศึกษาทุกระดับความสามารถให้มีส่วนร่วมทำคะแนนให้กลุ่มได้ ทำให้นักศึกษาระดับอ่อนมีความภาคภูมิใจ เป็นวิธีที่สร้างขวัญและกำลังใจให้นักศึกษาในทุกระดับให้มีความพยายามในการเรียน เพื่อทำคะแนนก้าวหน้าให้กับกลุ่ม ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน และฝึกทักษะทางสังคม ให้กับนักศึกษา ฝึกทักษะความเป็นผู้นำ ความเอื้อเฟื้อ และความมีมนุษยสัมพันธ์ให้กับนักศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่จะออกไปสู่โลกแห่งการทำงานที่จะต้องปฏิสัมพันธ์กับคนหลากหลายลักษณะ ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และฝึกให้เป็นเยาวชนที่เห็นคุณค่าประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งสอดคล้องกับ จามจุรีภิกขุ (2552) ที่กล่าวถึงปัญญาชนในอุดมคติว่าควรมีอุดมการณ์ของการเรียนรู้เพื่อพัฒนา เสียสละต่อประเทศชาติและส่วนรวมมากกว่าเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทองส่วนตน

2. ทักษะคิดโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก และดีกว่าทักษะคิดโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย โดยทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมดีกว่านักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายสูงสุด ด้านคือ นักศึกษาชอบเรียนทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนสูงกว่า 0.37 คะแนน การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเท่ากับการเรียนวิชาอื่น ๆ คะแนนสูงกว่า 0.29 คะแนน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ คะแนน สูงกว่า 0.27 คะแนน ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน คะแนนสูงกว่า 0.27 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเรวัต กาวิต๊ะ (2533) และวรพรรณ สิทธิเลิศ (2537) ซึ่งพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีทักษะคิดสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติ พิกุล ปิ่นแก้ว (2535) พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ต้องทำงานแบบร่วมมือกัน โดยภาพรวม ความรู้สึกเป็นไปในทางดีต่อบรรยากาศในการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดกิจกรรมรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันและกันในการเรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน 4 Basic Principles (PIES) เป็นหลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งคาแกน (1994) ได้กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือจะขาดหลักการพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งมิได้ หลักการพื้นฐานเหล่านี้ได้แก่ P

หมายถึง Positive Interdependence นักศึกษามีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็จะได้รับประโยชน์จากเรา ความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม I หมายถึง Individual Accountability ยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างก็มีความสามารถในการเรียนรู้และมีส่วนช่วยในการทำให้งานกลุ่มสำเร็จ E หมายถึง Equal Participation ทุกคนในกลุ่มต้องให้ความร่วมมือและมีบทบาทเท่าเทียมกัน S หมายถึง Simultaneous Interaction ทุกคนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมดีกว่าทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

3. ทัศนคติโดยรวมต่อการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ผลจากการวิจัยที่เน้นจุดต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษายู่ในระดับดีมากเกือบทุกด้าน มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมส่วนมากมีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือที่สำคัญ เมื่อเราได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนเป็นสิ่งที่ดี การเรียนเป็นกลุ่มส่งเสริมให้นักศึกษาคิดเอง และนักศึกษามีใจที่ได้เห็นผลงานและความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ในขณะที่นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มอยู่นั้น สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะช่วยกันเรียนอย่างเต็มที่ นักศึกษาทุกระดับความสามารถมีความตั้งใจในการเรียนเป็นทีม มีการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม มีการทำงานช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูลโดยไม่เบียดบังกัน และพยายามเรียนรู้ให้ดีที่สุดเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยได้กล่าวถึงในข้างต้นถึงความสำคัญของการเรียนเป็นทีมและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอยู่เสมอ เพราะการทำงานเป็นทีมเป็นการเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการทดสอบย่อย ซึ่งให้ทำการทดสอบหลังการสอนแต่ละแผน เพราะในการทดสอบย่อยนี้จะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าสมาชิกนั้น ๆ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนได้มากน้อยเพียงใด จะทำคะแนนก้าวหน้าให้กลุ่มได้ดีเท่าใด กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้รับรางวัลหรือไม่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในความสำเ้า นั้น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นสมาชิกแต่ละคนจึงพยายามเรียนรู้ทำความเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสมาชิกทั้งทีมจะได้ทำข้อทดสอบย่อยให้ได้ผลดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสลาวิน (1978 : 22-23) ที่ให้เหตุผลว่านักเรียนทุกระดับความสามารถมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จได้เท่าเทียมกันและมีความสำคัญเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนมีความร่วมมือกันในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันก็มีการแข่งขันกันกับกลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่ทำกิจกรรมด้วย

และ เทด รอดเจอร์ส (Ted Rodger) ได้สนับสนุนว่าวิธีการดังกล่าวเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนทุกระดับความสามารถต้องการเรียนรู้มากขึ้น (Rodgers, 1988 : 14)

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในขณะที่นักศึกษาทุกระดับความสามารถมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น นักศึกษามีจุดมุ่งหวังที่จะได้รับรางวัล และต้องการให้คะแนนของกลุ่มออกมาดีที่สุด นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงจึงพยายามช่วยเหลือนักศึกษาที่ด้อยกว่าตน ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางและต่ำก็พยายามพัฒนาตนเอง เพราะต้องทำงานร่วมกับคนเก่ง จึงเกิดเป็นแรงกระตุ้นให้มีการทำงานหนักมากขึ้นเพื่อเตรียมตัวในการทดสอบย่อยที่จะมีขึ้นเมื่อสอนจบแต่ละแผนการสอน และเมื่อนักศึกษาสามารถทำคะแนนก้าวหน้าให้กับกลุ่มของตนได้ ก็จะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความพยายามในการเรียนและการทดสอบครั้งต่อไปมากขึ้น และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอ็มพร ตะใจ (2542) ซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับมากในทุกด้าน สากร แสนคำดี (2544) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม พบว่านักเรียนมีความรู้และทักษะในด้านการเรียน นักเรียนมีเจตคติดี และมีความสุขในการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน และอภิญา ภัทร ธรรมรักษ์ (2543) พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยรูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม อยู่ในระดับดี

เนื่องจากการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกระดับความสามารถในการเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ดังนั้นสมาชิกภายในกลุ่มจึงต้องร่วมมือร่วมใจในการทำงานร่วมกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จได้รับรางวัล นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนระดับสูงจะไม่กลัวว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนต่ำจะพัฒนาตนเองจนได้คะแนนเท่าตน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะช่วยเหลือกัน เพื่อเป้าหมายรวมของกลุ่ม นั่นคือรางวัลหรือความสำเร็จสูงสุดของกลุ่ม นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความต้องการที่จะได้รับรางวัล ดังนั้นในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มจะแบ่งงานกันทำ นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะเป็นคนอธิบายเนื้อหา นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางจะเพิ่มเติม และหาคำศัพท์ นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำจะฟังอย่างตั้งใจและจดบันทึกสิ่งที่ฟัง นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงจะมีบทบาทมากในขณะที่ทำแบบฝึกหัด คือจะเป็นคนเขียนคำตอบ ส่วนนักศึกษาคนอื่น ๆ จะพยายามหาข้อมูลและความหมายของคำศัพท์ โดยสรุปแล้วนักศึกษาทุกคนจะพยายามมีส่วนร่วมในการทำงานทุกครั้ง

นักศึกษามีความกระตือรือร้น สนใจในวิธีการเรียนแบบนี้ รู้สึกว่าการได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนเป็นสิ่งที่ดี ส่งเสริมให้นักศึกษาคิดเอง นักศึกษาภูมิใจในที่ได้เห็นผลงานและความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม ทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะช่วยกันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ช่วยให้เพื่อนในกลุ่มเรียนได้ดีขึ้น นอกจากนั้นการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มยังทำให้ทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าตื่นเต้นอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานไม่เคร่งเครียด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน (1978 : 3) ที่กล่าวว่าในการเรียนโดยการใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมนี้ การเรียนรู้ของสมาชิกเกิดจากการเรียนแบบร่วมมือกัน ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเกิดจากผลงานของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม และสลาวิน (1990 : 3) ได้เพิ่มเติมว่าการที่สมาชิกทุกคนพร้อมใจทำงานร่วมกันมุ่งใจ 3 ประการ คือ ความต้องการเห็นกลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จได้เร็ว วัตถุประสงค์ การตระหนักถึงความรับผิดชอบว่าการเรียนรู้ของตนเองมีความหมายต่อความสำเร็จของทีม และความต้องการในโอกาสที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปเพื่อไปสู่ความสำเร็จสูงสุด

4. จากการสำรวจของผู้วิจัย โดยให้นักศึกษาเขียนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลอง พบว่าปัญหาหลักที่นักศึกษาพบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมและนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายคือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ การแปล ไวยากรณ์ และพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อย เมื่อผู้วิจัยได้ทดลองสอนเรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทไปแล้ว และได้สอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษาส่วนมากยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ และการแปลอยู่ แต่ก็มีจำนวนลดลงบ้างเล็กน้อย ส่วนปัญหาเรื่องไวยากรณ์ และพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อย ลดลงจนไม่เป็นปัญหาหลัก แต่นักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาเรื่องการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากการที่นักศึกษาผ่านการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบย่อย ซึ่งทุกฉบับเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาส่วนมากพบว่าตนมีปัญหาเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ

สำหรับข้อเสนอแนะหลักเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการทดลองพบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ต้องการให้อาจารย์สอนการใช้คำศัพท์ นักศึกษากลุ่ม

ควบคุมต้องการให้อาจารย์สร้างบรรยากาศการสอนให้สนุกสนานและมีความสุข และสอนเรื่อง
 ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนนักศึกษากลุ่มทดลองต้องการให้อาจารย์สอนให้ช้า ๆ แบบ
 ค่อยเป็นค่อยไป และให้อาจารย์สอนให้เข้าใจ ข้อเสนอแนะหลักของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม
 หลังการทดลองคือ อาจารย์ควรสอนเน้นเรื่องคำศัพท์ ข้อเสนอแนะหลักของนักศึกษาที่สอนโดยใช้
 รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมคือ อาจารย์ควรสอนช้า ๆ และควรสอนเน้นเรื่องการสนทนา
 ซึ่งอาจเกิดจากนักศึกษาส่วนมากเห็นว่าการสอนเรื่องคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญเพราะเกี่ยวเนื่องกับ
 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอ่านภาษาอังกฤษข้างต้น จึงต้องการให้อาจารย์สอนเน้นเรื่องคำศัพท์
 ให้มากขึ้น นักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมมีความเห็นว่าอาจารย์
 ควรสอนช้า ๆ ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่าการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม
 มีขั้นตอนการสอนหลายขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยจะต้องจัดแบ่งเวลาอันจำกัดเมื่อใช้ไปไปตาม
 แผนการสอนทุกกระบวนการจนครบทุกขั้นตอน ตั้งแต่การทบทวนบทเรียน การกล่าวนำถึงเนื้อหา
 ที่จะสอน การอธิบายเนื้อหาใหม่ การแบ่งกลุ่ม การให้เวลาเพื่อการเรียนร่วมมือกันในกลุ่ม
 การสรุปเนื้อหาที่เรียน การทำแบบฝึกหัดร่วมกัน การเฉลยแบบฝึกหัด การจัดโต๊ะสอบ และ
 การสอบย่อย จึงทำให้นักศึกษารู้สึกว่าผู้วิจัย สอนเร็ว และนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบ
 การประสบความสำเร็จเป็นทีมต้องการให้อาจารย์สอนเน้นเรื่องการสนทนา ซึ่งเป็นไปได้ว่า
 นักศึกษาส่วนมากเป็นนักศึกษาที่มาจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษจึงต้องการให้มีการฝึกการสนทนา
 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเองให้ดีขึ้น แผนการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการประส
 ความสำเร็จเป็นทีมนี้ไม่ได้เน้นให้นักศึกษาฝึกการสนทนา แต่เน้นการร่วมมือกันภายในกลุ่ม
 ทางด้านวิชาการเพื่อเตรียมตัวในการทดสอบย่อย หลังการสอนเท่านั้น

5. สาเหตุของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 จากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน
 ทางสถิติกับนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย อาจเกิดจากการให้เนื้อหาสาระ
 ของผู้วิจัยกับนักศึกษายังไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย
 เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองมีจำกัด แต่กระบวนการสอนโดยใช้รูปแบบการประส
 ความสำเร็จเป็นทีมมีขั้นตอนการสอนหลายขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยจะต้องจัดแบ่งเวลาอันจำกัดเพื่อ
 ให้เป็นไปตามแผนการสอนทุกกระบวนการจนครบทุกขั้นตอน ตั้งแต่การทบทวนบทเรียน
 การกล่าวนำถึงเนื้อหาที่จะสอน การอธิบายเนื้อหาใหม่ การแบ่งกลุ่ม การให้เวลาเพื่อการเรียน
 ร่วมมือกันในกลุ่ม การสรุปเนื้อหาที่เรียน การทำแบบฝึกหัดร่วมกัน การเฉลยแบบฝึกหัด
 การจัดโต๊ะสอบ และการสอบย่อย ซึ่งนักศึกษาอาจยังไม่เข้าใจเนื้อหาสาระที่สอนอย่างครบถ้วน
 แต่มีความจำเป็นต้องแยกกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อให้เป็นไปตามลำดับขบวนการสอน จึงทำให้มีเวลา

ในการทำความเข้าใจบทเรียนน้อย หากนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงไม่เข้าใจ ในบทเรียนก็จะส่งผลให้ไม่สามารถอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจได้ ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่สอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย ไม่มีการทำกิจกรรมกลุ่ม นักศึกษามีโอกาสในการรับฟังเนื้อหา จากผู้สอนมากกว่านักศึกษากลุ่มที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม จึงทำให้นักศึกษากลุ่มที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ไม่สามารถทำคะแนนในแบบวัด แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้มากกว่านักศึกษากลุ่มที่ สอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1. ควรนำเอาวิธีการเรียน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมไปใช้ในการสอนรายวิชา และทักษะอื่น ซึ่งผู้สอนสามารถดัดแปลงกิจกรรมวิธีการเรียนการสอน โดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนทั้งชั้น การจัดกลุ่ม การเรียนเป็นทีม การทดสอบย่อย และการให้รางวัลเพื่อตระหนักถึงความสำเร็จ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา รายวิชา และทักษะที่จะสอน นอกจากนี้ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่าง สมาชิกในกลุ่ม โดยการสร้างบรรยากาศที่เบร มิตรต่อกัน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มกล้าแสดง ความคิดเห็น ร่วมแบ่งปันความรู้กับเพื่อน และมีความรู้สึว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้ กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี และ ส่งผลให้การสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมประสบความสำเร็จในที่สุด

2. ในการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ผู้สอนอาจเพิ่มบรรยากาศ ในการเรียนด้วยการสลับสับเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่มย่อยเพื่อให้เกิดความตื่นตัว ระวัง และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อีกสมาชิกใหม่ของกลุ่ม นอกจากนี้ยังอาจจัดให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม เพื่อสร้างบรรยากาศการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรขยายระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองให้ยาวนานขึ้นอย่างน้อย 8 สัปดาห์ และใช้เวลาในการสอนกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจในเนื้อหาก่อนจะแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม เพื่อให้เกิด ความเชื่อมั่นในผลของการทดลองการใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมในการสอน

2. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ควรจะมีการศึกษาข้อมูล โดยใช้เครื่องมืออื่นมาประกอบด้วย เช่น การสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา การสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษา เป็นรายบุคคล เป็นต้น

3. ควรมีการทำวิจัยการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมในรายวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในผลของการทดลองการใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมในการสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่